

בבית המשפט השלום

בהרצליה

בעניין:

ת"א 17-01-71274

1. לשכת עורכי הדין בישראל,

2. מר אפי נוה

על ידי ב"כ קסוטו ושות', עו"ד,
טל: 03-7525222, פקס: 03-7527555

התובע

נגד:

1. שרון שפורר

על ידי ב"כ עו"ד יהונתן קלינגר,
טלפון: 052-3436436, פקס: 077-4701695

הנתבעת

תגובה לתשובת התובעים לקשת הנתבעת להזמנת עדים.

"כאשר מדובר בבקשה "רגילה" לזימון עד מטעם הצדדים, הלכה ידועה היא כי "העילות שבגינן בית משפט מוסמך לסרב להזמין עד, כמפורט בסעיף 1(ב) לפקודה, הן אך ורק שתי אלו: אין צורך בעדות, או שמטרת ההזמנה אינה גלוי האמת. תקנה 178 לתקנות סדר הדין האזרחי משלימה סעיף זה, וקובעת כי "אם נקבע תאריך לדיון בתובענה, רשאי בית המשפט, לבקשת בעל דין, להזמין עד, אם למתן עדות ואם להצגת מסמכים". גישת הפסיקה היא כי הסמכות לסרב להזמין עד צריכה להיות מופעלת בזהירות רבה ולעיתים נדירות." (רע"א 5573/15 אברבוך נ' OTKRITIE 17.8.15 (INTERNATIONAL INVESTMENT MANAGEMENT LTD.,) (רע"א 16-10-3139 שאמה נ' קרשניקר).

מקריאת תשובת התובעים דומה כי הם שכחו את סדרי הדין ואת מהותו של ההליך המשפטי; מהותו של ההליך המשפטי הוא בירור האמת העובדתית לעומקה; במסגרת תביעות לשון הרע מתבררות לא רק ההגנות הרלוונטיות והחומרים שעמדו אל מול הכתב בעת הכנת הכתבה, אלא גם חומרים נוספים שיש בהם כדי לשפוך אור על האמת וראיות בנוגע לדפוסים של התנהגות.

התובעים טוענים בבקשה כי עבודת הנתבעת לא היתה עיתונאות אחראית רק כיוון שזו מעוניינת להביא עדים נוספים כדי להגן על עצמה בתביעתה, הם חושבים שהם יכתיבו לנתבעת כיצד לכתוב כתבותיה (כפי שניסו בכוחניות רבה טרם הגישו תביעתם). התובעים התרגלו כי כל עיתונאי סר

למרותם באמצעות התראות בתביעה שהגישו כנגד עיתונאים אחרים וברגע שעולה עיתונאית אחת ומתמודדת עם זאת קשה להם להבין כיצד להתמודד עם הטענה.

העדים שנתבקשו נועדו כולם להוכיח את הגנות הנתבעת; כזכור, הנתבעת נתבעת בסך של מיליון ש"ח. אמנם לדעת התובעים "סברנו כי קיבלנו את רשימת העדים באיזה תיק רצח רחב היקף"; אך כנראה שהתובעים אינם מבינים כי תביעה של מיליון ש"ח דינה כתיק רצח: מדובר על תביעה שקבלתה עשויה להמיט חורבן כלכלי על הנתבעת, וככזו זכותה להגן על עצמה בצורה הרמטית, מושלמת וסוגרת כל פינה.

מכאן לבחון את המסגרת המשפטית לבקשה.

1. כידוע, ההלכה המחייבת נפסקה בעניין רע"א 9055/07 **שירותי בריאות כללית נ' נאדר נאצר** (22.11.2007): "כאשר מדובר בעדות שהינה בעליל לא רלוונטית רשאי בית המשפט לסרב לבקשה לזימון העד, מכיוון שמדובר בעדות ש'אין בה צורך' כלשון סעיף 1(ב) לפקודה. עם זאת **די בכך שעל פני הדברים לא ניתן לשלול את הרלוונטיות של העדות – על מנת לאשרה**. בהקשר זה יש גם להעיר שאין לייחד שלב זה של אישור הזימון בידי בית המשפט לבדיקה קפדנית של התועלת העשויה לצמוח לבעל הדין מן העדות (ראו: ע"א 424/62 שמורי פריטז בע"מ נ' התאגדות למוצרי הדר ושמורים בע"מ, פ"ד יז(1) 116 (1963); ע"א 207/83 ועד הנאמנים לנכסי ההקדש המוסלמי בתל אביב-יפו נ' יוסי חברה להשקעות בע"מ, פ"ד מב(2) 369, 375 (1988); י' קדמי על הראיות (חלק ראשון, 2003) 386; א' גורן סוגיות בסדר דין אזרחי (מהדורה תשיעית, 2007) 304".

2. כפי שנאמר בעניינים אחרים, **עדות של אדם תותר אף כאשר מדובר על הוכחת דפוס פעולה של בעל-דין ולא כדי להוכיח עובדות ספציפיות**. בעניין ת"א 5167-05-13 רוזנטל נ' צ'מפיון מוטורס בע"מ ואח' פסק בית המשפט כי "לנוכח טענות המבקש בנוגע לקשר שבין הנתבעים 2-3 למשיבה, עדותו של מר גרוס הינה רלוונטית ועשויה לשפוך אור על מושא המחלוקת, בחינת התנהלותה של המשיבה בעסקה שבין הנתבע 3 והמבקש מושא התביעה, וכן בחינת הטענה בדבר דפוס הפעולה שבין המשיבה לנתבע 3 בעסקאות אחרות, המצויה במחלוקת בין הצדדים".

3. ההלכה היא כי לא משנה אם האדם הוא בכיר בשירות הציבורי, אלא רק האם עדותו נועדה לשפוך מידע רלוונטי להליך (א 56211-03-16 **נתניהו נ' סרנה**, החלטה מיום 26.01.2017) בכדי לאפשר עדותו. בעניין נתניהו אישר בית המשפט העדות של ראש השב"כ המכהן בכל הנוגע למידע שנתקבל בידו מעובדי השירות הנוגעים לאירוע שעמד בבסיס תביעת לשון הרע של ראש הממשלה כנגד עיתונאי.

4. לעיתים, עצם ידיעת הנתבע על עד מסוים והמנעותו מהבאת עד זה יוצרת חזקה ראייתית כנגדו; לדוגמה ת"א 41040-10-14 **אלחדד נ' אסולין ואח'** (החלטה מיום 23.08.2016) בו פסק בית המשפט כי **"טענת הנתבעים כי העדים סירבו להעיד שכן משטרת צפת איימה עליהם, לא רק שלא הוכחה, אלא שהנתבעים יכלו לאלץ את אותם עדים להגיע להעיד באמצעות בקשה לזימונם ע"י ביה"מ"**. כלומר, מרגע שהנתבעת טענה כי עדים אלו רלוונטיים הרי שאי הגשת בקשה להזמנתם עשויה להתפרש כראיה לחובת הנתבעת (ואין באמור כדי להעביר את נטל הראיה מקום שאין זה מתרחש על פי דין).

5. הנטל הוא על המשיב להראות חוסר רלוונטיות קיצוני. כאמור בפסיקה: **"על אף הסמכות הקנויה לבית המשפט לסרב לבקשת מי מהצדדים לזמן עדים, לא תופעל סמכות זו אלא לעיתים רחוקות בלבד, ורק אם סבר בוודאות כי מדובר בעדות שאינה רלוונטית"**. ר' תא (ת"א) 2504/00 מפלגת העבודה הישראלית נ' הסתדרות העובדים הכללית (פורסם בנבו). **"ביהמ"ש סבור כי אף שקנויה לו הסמכות לסרב לבקשת מי מהצדדים לזמן עד, עדיין, לא תופעל סמכות זו אלא לעיתים רחוקות בלבד. כל עוד לא התרשם ביהמ"ש בוודאות שהעדות אינה רלוונטית, חובה על ביהמ"ש להענות לבקשה לזמן את העד" התובע לא הניח תשתית מספקת בשאלת חוסר הרלוונטיות או חוסר נחיצותן של עדויות הכונסים, ולטעמי יש בעדויות הכונסים והמסמכים אשר יביאו עימם לשפוך אור על חלק מהסוגיות הנוגעות לבסיס התובענה, בהתחשב בתפקידם ובקשריהם הנטענים עם התובע"**. (ת.א 5702-12-09 חטר ישי נ' ש.ו.ת. ורד בר כבישים ופיתוח בע"מ, החלטה מיום 20.07.2011)

6. כפי שהסביר בית המשפט בעניין ש.ו.ת. ורד בר, הרי **"בדיקת האיזון בין בקשת הנתבעת לזימון העדים ובין טענות התובע לחוסר רלוונטיות, תעשה במעמד שמיעת העדויות עצמו, ובית המשפט לא יתיר שאלות שאינן רלוונטיות"** (שם, שם). די בכך כדי לאפשר לתובעים את הרוגע כי חקירת ב"כ הנתבעת את העדים תהא עניינית, במסגרת הפלוגתאות בין הצדדים, וכולה נועדה להציג את התשתית העובדתית לצורך פסיקה.

7. כאמור בתצהירה, הנתבעת פנתה בפניה מוקדמת לכלל העדים שלא נמצאו בשליטת התובעים או שהיו עובדי מדינה בכירים. חלקם הבהיר כי לא יתן תצהיר אך הסכים להזמנתו, חלקם התעלם כלל מפניתה, וחלקם סרב להעיד מסיבותיו. אולם, לכל אחד מהעדים יש ידיעה אישית לגבי מעשיו של התובע בגינם נתבעת הנתבעת.

8. התנגדותם הנחרצת של התובעים, בטענתם כי מתוך כלל העדים רק שבעה עדים רלוונטיים למחלוקת, מעידה כי יש לתובעים מה להסתיר. שכן, אם לא היו חושבים שיש לעדים דבר אשר יפגע בסיכויי תביעתם היו מאפשרים את הבאתם לעדות ומבקשים בהמשך הוצאות בגין ניהול ההליך. התובעים יודעים כי התביעה תדחה, בין אם לאחר שמיעת העדויות במלואן ובין אם רק לאחר שמיעת עדויות התובע.

9. כזכור, עד ליום זה לא הגיש התובע את תצהירי ההפרכה שהיה אמור, ולאחר שחלף המועד הגיש את בקשתו לארכה.

10. לסיכום הפרק הראשון לתגובה זו: הנטל הוא על התובעים להראות כי העד אינו רלוונטי, והנטל מצד הנתבעת הוא נמוך מאוד, ודי שתראה שבריר רלוונטיות כדי לקבל את בקשתה. בתי המשפט לא יטו בקלות להמנע מעדות של עד שהוזמן, והדבר יבוצע רק כאשר הדבר לא משרת את חקר האמת.

11. **בטרם נדון בבקשה, נתייחס לעדים אליהם אין לתובעים התנגדות לזמן.**

11.1 **גם כאשר התובעים מסכימים לבקשת הנתבעת הם ממשיכים להכפיש, לזרות חול ולהתעסק בשוליים במקום במהות. התובעים לא מצליחים לומר "מסכים אני" לבקשה אלא מתעקשים להסביר לאורך מספר עמודים מדוע הבקשה קנטרנית, כאשר בסופו של דבר מסכימים עם הנתבעת.**

11.2 התובעים עשו זאת לא רק כאן, אלא גם בתשובתם לערעור הפסלות שהגישה הנתבעת, וגם בהליכי הגילוי בין הצדדים; בכל מקום אפשרי התובעים מוצאים לנכון להכפיש הנתבעת בפני בית המשפט, וזאת במקום לנהל את ההליך המשפטי לגופו.

11.3 התובעים הסכימו לפחות לזימונם של 7 עדים. קרי: די בכך כדי לקבל לפחות את הבקשה בנוגע לאותם שבעה עדים, ובכך הדבר רחוק שנות אור מההגדרה של התובעים של בקשה זו כמפורכת.

11.4 ראשית, בסעיף 43 מאשרים התובעים את בקשת הנתבעת לזמן את עו"ד גבי מויאל, את עו"ד אורלי טננבאום, את עו"ד רם ז'אן ואת רו"ח קובי שטיינמץ.

11.5 כך גם בסעיף 71 לתשובה, והיא בקשת התובעים להביא תצהירים מטעם נעמה כהן פרידמן, רועי פרידמן ואורי אלפרסי. הרי שמרגע שחלף המועד להגשת תצהירים אין באפשרות התובעים להביא מטעמים; אולם, מרגע שאישרו את רלוונטיות העדים יש לקבל הבקשה בכל הנוגע אליהם, בין אם יביאו עדותם בתצהיר מטעם התובעים (אם יוארך המועד להגשת תצהירי התובעים) או יבואו בעדות ראשית בעל-פה במסגרת פרשת ההגנה. כלומר, יש לקבוע כי ככל שלא יוארך המועד להגשת תצהירי התובע, ואף אם יוארך המועד וימנעו העדים הנזכרים להגיש תצהיריהם, יזומנו עדים אלו לעדות.

12. ומכאן ליתר ההתנגדויות המובאות בבקשה. ברור שלתובעים היה נח להפריד את העדים לקבוצות שהם מייחסים להם כדי לנסות לייצר מצב שבו הטענות שלהם נשמעות; אך אין כך הדבר. הנתבעת תתייחס לטענת התובעים בהתאם לדרך בה היא הובאה, אך אין בכך כדי לקבל את טענתם, והנתבעת מאמינה כי די בהסברים בבקשתה להוכיח רלוונטיות.

13. ונתחיל עם המעורבים בפרשת מין תמורת מינויים.

14. בנוגע לשופטים שמונו כמקורבי התובע וכל תהליך הבחירה הרלוונטי, הרי שבית המשפט פסק, בהחלטתו מיום 09.01.2019 כי "ככל שהיה מדובר במועמדים ספציפיים לגביהם דיבר הנתבע [צ"ל התובע – י.ק] עם מי מחברי הועדה למינוי שופטים, היה מקום לשקול את גילוי שמות מועמדים אלו לאור אינטרס גילוי האמת"; כלומר **בית המשפט הנכבד הכיר בכך שעצם המעורבות של התובע בהליך מינוי שופטים הוא חלק מהיריעה הרלוונטית למחלוקת זו, ולכן כל שיחה בנוגע למועמדים הקונקרטיים שצוינו בבקשה להזמנת עדים היא רלוונטית..** התובעים ממשיכים להטעות את בית המשפט וטוענים (סעיף 57) כי הנתבעת תבקש לדון במה שהתרחש תוך הועדה לבחירת שופטים; אלא שלא כך הדבר. הנתבעת תבקש בדיוק לדון במה שקרה כאשר התובע לא היה חבר ועדה ונסיונותיו להשפיע על החלטות הועדה מבחוץ. מדוע הדבר חשוב? בדיוק כיוון שזו ההתנהלות הכוחנית של התובע; פעילות שמשפיעה על מינוי שופטים בעוד שאינו חבר ועדה.

14.1. לעניין הנשיאה (בדימוס) **מרים נאור**; הנתבעת ביקשה את עדותה לאור הנחיה שזו הפיצה לאחר התכנית "עובדה" הנחיה ספציפית האוסרת על שופטים להפגש עם נציגי לשכת עורכי הדין (ובפרט התובע). לעניין זה חשיבות בדרגה הראשונה שכן הבנתה של הנשיאה בפסול במעשיו של התובע והתנהלותו חשובים הן לעניין הגנת "אמת הפרסום" והן להגנת תום הלב של הנתבעת. התובעים מנסים לטוען כי אין כל רלוונטיות להנחיה כזו (סעיף 59), ובכך, די בעדותה כי לא יצאה הנחיה כזו במקרה כזה. ככל שיש הנחיה כזו, תעיד כב' הנשיאה בדימוס על הנסיבות להוצאתה, ותו לאו.

14.2. בכל הנוגע ל**שרה שקד ולשר כחלון**, הרי שעדותם נדרשת בדיוק לתקופה בה התובע לא היה חבר ועדה, לצורך בדיקה של הלוביזם שהפעיל כלפי חברים כאלו ואחרים מטעמו. לא רק זאת, אלא שהטענה כי התובע קידם התפקדות לבית היהודי אומתה בתצהיר מאת הנתבעת בבקשה זו, ואף לאחרונה נחשף עניין זה בהרחבה בתקשורת.

14.3. כך גם בכל הנוגע למר **יצחק הרצוג**. הרצוג לא נדרש לעדות עבור התקופה בה התובע היה חבר הועדה או ראש הלשכה, אלא דווקא לתקופה בה לא היה חבר הועדה ופעל לבחירתם של אחרים.

14.4. באשר לעו"ד **רחל בן-ארי** (סעיף 62 לתגובה), הרי ששוב התובעים מטעים את בית המשפט; עו"ד בן ארי נדרשת להעיד על המעורבות של התובע ובקשתו למינוי שופטים עוד בטרם מונה כראש לשכה.

14.5. לגבי עו"ד **אילנה סקר**, הרי שמינויה, תפקידיה וחלוקת הכוחות מתוארים בהרחבה בסעיף 6.103 לכתב ההגנה. התובעים שוב זורים חול בעיני בית המשפט (סעיף 634)

ומנסים להרחיקה, וברור: אם זו תדרש להעיד על תפקידיה ויחסי הכוחות בינה לבין התובע הרי שזו עלולה להעיד אמת ולהביא לדחיית התביעה.

14.6. באשר לשופטים המכהנים (סעיף 64), הרי ששעדותם נדרשת בנוגע למעורבותם בתהליכי הבחירה מול התובע, ומול התובע בלבד. כאמור, השופטים שנבחרו הם מקורבים של התובע וכל אחד מהם מסיבותיו רלוונטי בדיוק להתבטאויות בגינן נתבעת הנתבעת.

14.7. באשר לבני הזוג של אותם השופטים (סעיף 65 לתשובת התובעים) מדובר על אנשים בכירים בלשכת עורכי הדין, בעלי תפקידים, שהרלוונטיות של פעילותם למען בני זוגם היא בליבת ההליך. לא מדובר על אנשים רחוקים מהתובע אלא בני זוג של שופטים שמצד שני מכהנים בתפקידים בכירים בלשכת עורכי הדין. אם מי מאלו דיבר על מינוי בני זוגם, הרי שיש בכך טעם להצדיק את התביעה.

14.8. כך גם עם עו"ד **חזה מרצקי** (סעיף 67): זו לא נדרשת להעיד על מה שהתרחש בתוך דלתות הועדה אלא על הלוביזם שהפעילה; לא לעקוף כל חסיון בוועדה עצמה אלא לשאול כיצד הגיעה למועמדות ומה פעלה בנושא זה.

14.9. השופט **יורם ברוזה** נדרש לעדות משתי סיבות: הראשונה היא נוכחותו בישיבה של הועד המרכזי בתובעת בו דנו בנושא הביטוחי (נושא בו התובע מצוי בניגוד עניינים) והשני הוא בחירתו לשיפוט. אכן, ההלכות שצוטטו מפי התובעים רלוונטיות ולא צופה כי השופט יעמוד על דוכן העדים אלא ימסור עדותו כמו כלל השופטים ומענה בצורה מכובדת; אולם, מרגע שכחלק מהסכסוך עולה השאלה כיצד מונו שופטים במדינת ישראל וכיצד התובע התערב במינוי השופטים, הרי שהורמה סוגיית הרלוונטיות והדרישה לעדותו של שופט זה, כמו יתר השופטים המבוקשים.

15. **התנהלותו הכוחנית של התובע.** כזכור, בין יתר הפרסומים בגינם נתבעת הנתבעת הרי שהטענה להתנהלות כוחנית ושימוש בכלים ומשאבים ציבוריים לצרכים אישיים עלתה. טענה זו תאושש לא רק באמצעות עדותו של אמיר שואן בתצהירו, אלא גם באמצעות חקירת האדם שהיה מעורב: ניר חפץ. חפץ שימש כחוט המקשר להון-שלטון עבור התובע, וכפי שתראה הנתבעת היה חלק ממנגנון מינוי המקורבים של התובע.

15.1. בכל הנוגע לעו"ד **מעין אמודאי**, הרי שמדובר במישרין בעניין הקשור לשימוש בוועדת האתיקה לחיסול חשבונות פוליטיים; עו"ד אמודאי נדרש להעיד על ההתנהלות הכוחנית של התובע, קרי: כיצד התובע עמד מנגד והשתמש בוועדות האתיקה לסגירת חשבונות (התבטאות בגינה נתבעת הנתבעת) וכיצד לאחר שעבר צד קיבל טייטלים (גם התבטאות בגינה נתבעת הנתבעת).

15.2. בכל הנוגע למאיר ודדי סויסה: מר דדי סויסה נכח בפגישה בין ברק כהן לאפי נוה; אותה פגישה בה היה ברור לברק כהן כי הובטח לו כי ככל שיחדול מהפעילות שלו יסגרו ההליכים המשמעותיים. סויסה, בהיותו יועץ הן של התובעת והן של התובע, יוכל להאיר אור על פרשה זו, וכן על מספר מקרים אחרים בהם התערב בתחקירים (קרי: ההתנהלות הכוחנית של התובעים). מאיר סויסה, מנגד, הוא פעיל פוליטי. ככזה, הוא היה מעורב במספר מינויים שהיו חלק מהדרך של התובע לחלוקת שייטלים, ובכך עדותו רלוונטית, קרי: ההתנהלות הכוחנית של התובע.

15.3. בכל הנוגע לדורית סלינגר, הרי שעדותה נדרשת לצורך הצגת ההתנהלות הכוחנית של התובע; קרי: הדרך בה התובע משתמש במשאבי הציבור למטרותיו האישיות. הגב' סלינגר היתה חלק מתהליך רגולטורי ממנו הפסידו לקוחותיו של התובע, ומנגד התובע השתמש בבמה הציבורית כדי להלך עליה אימים.

15.4. בכל הנוגע לרם גמליאל ולאודי פרישמן, הרי שהתלונה של גמליאל וכן התגובה של פרישמן שתיהן מעידות על חיסול חשבונות באמצעות ועדות מקצועיות של לשכת עורכי הדין. התלונה של גמליאל לועדה להשגת גבול המקצוע נגנזה בגלל קרבתו של פרישמן לתובע, ומדובר בדיוק בהתנהלות הכוחנית של התובע שקשורה גם במינוי מקורבים, קרי: רלוונטית להליך.

15.5. בכל הנוגע לצביקה נווה: אחיו של התובע עבד באותה העת עבור בנק לאומי, אותו בנק אשר לו אינטרס כי ועדות האתיקה ימצו את ההליך מול ברק כהן, והוא זה שתיווך בקשר לעניין זה. כל שנדרשת עדותו היא לכך שהיה בפגישה זו ומה היה בפגישה הראשונה בין בנק לאומי לבין התובע. הקשר בין בנק לאומי לבין חיסול החשבונות מול ברק כהן מופיע בכתב ההגנה והוא רלוונטי.

15.6. באשר לאיילת פילו; התובעים מצטטים את החלטת בית המשפט מיום 16.10.2018 בצורה שגויה. בית המשפט הנכבד אכן קבע כי בעצם היוזמה לכתבה אין פסול, אלא כל שנדרש הוא עדות בו הגב' פילו מאשרת את התגובה שנתנה לנתבעת בכתב כי התובע הקליט את השופטים שלא בידיעתם, עוד דבר המעיד על ההתנהלות הכוחנית (ולא על השאלה האם התובע יזם את התכנית עובדה).

15.7. באשר לעו"ד חובב דמרי: הנתבעת מבקשת להביא אדם זה לעדות שכן מדובר באדם המקורב לתובע, אשר זכה בהטבות שנובעות מההתנהלות הכוחנית של התובע ואשר היה חלק מחלוקת התארים והג'ובים אותם ביקרה בפוסט מיום 03.12.2017. די בכך כדי להפוך עדותו לרלוונטית.

15.8. באשר לעו"ד **ציון אמיר**, יש סיכוי יותר מסביר כי עו"ד אמיר יהיה עד למועד דיון ההוכחות בתיק זה בעל תפקיד בלשכה. אולם לא בכך העניין; עו"ד אמיר היה חלק מהויכוח הפוליטי פנימי בלשכה שהגיע לחיסול חשבונות ושימוש בלשכה למטרות אישיות. אמיר נקרא בראש ובראשונה לנושא החשוב והוא התפטרו מועדת הבחירות בשנת 2015; התפטרות שנבעה לטענתו מהתנהלות שאינה הולמת בהליך הבחירות. אותה התנהלות, לדבריו, שינתה את הכללים כדי לקבל החלטות שמטיבות עם צד מסוים. על כך נדרש לעדות. ראיונו של אמיר לגלובס לאחרונה עוד מציף את העניין הציבורי בעבודת הנתבעת, שהביאה לכך שהדיון יתקיים על נושאים כמו דיוני אתיקה, תלונות שווא, ושימוש בכספי ציבור למטרות לא ראויות.

15.9. באשר לעו"ד **נתנאל פרץ**, הנתבעת פרטה את הנסיבות לעדותו; מר פרץ יכל להעיד הן על ההתנהלות הכוחנית של התובע כלפי עיתונאים, הן על שכירת המשרד עבור רועי אברהמוביץ בגללו נחקר התובע בגין מתן תצהיר כוזב, והן על ההתקשרות עם דדי סויסה.

16. בסעיף 44 מסבירים התובעים את התנגדותם להבאת עורכי הדין **אליעד שרגא, שלומי וינברג, משה טייב, יורי גיא רון, רוני סדובניק אלוני ומשה זינגל** לעדות, אשר נדרשים להעיד על הליכים משמעותיים בהם היו מעורבים. ומסבירים כי מדובר ב"תחושותיהם האישיות, השערות וספקולציות, והכל מנקודת המבט של אותם עורכי דין". ויובהר, לא כך הדבר. עדים אלו נדרשים למקרים קונקרטיים ומשמעותיים בהם נאמרו דברים בצורה מובהקת.

16.1. לגבי **רוני סדובניק-אלוני**, לא רק שמובהר בבקשה כי התובע ביקש מאחת מחברותיה להפסיק קשר עמה (דוברת הלשכה, נעמה כהן-פרידמן) אלא גם כאמור בבקשה סדובניק נדרשת לעדות קונקרטית על כך שהוגשו כנגדה תלונות ולאחר הגשת התלונות קיבלה הצעה לסגירת התלונה כחלק מהסדר פוליטי. לא מדובר על תחושה אישית או השערה וספקולציה, אלא על עובדות וראיות.

16.2. גם עו"ד **משה זינגל**; משה זינגל הגיש עתירה כנגד התובע ((עתמ 13-08-8464 זינגל נ' נוח ואח', בגץ 7329/13 זינגל נ' נוח ואח'); לא תחושת בטן אלא עתירה, ובה עתר כנגד המצאו של התובע בניגוד עניינים; מר זינגל נדרש להעיד על שיחה שהיתה בינו לבין נוח בה הובטח לו כי אם יחדל מעתירותיו הרי שתלונות כנגדו בועדת האתיקה יסגרו.

16.3. עו"ד **אליעד שרגא** מוזכר לא רק בכתבה בגינה נתבעת הנתבעת אלא גם בכתב ההגנה (סעיף 7) תחת הכותרת "איפה ואיפה בהליכים משמעותיים". שרגא נדרש להעיד לא על תחושותיו אלא על היריבות הפוליטית והמקצועית.

16.4. כך גם עו"ד יורי גיא-רון; עו"ד גיא רון נדרש להעיד לא על תחושותיו אלא על אמירות קונקרטיות שהובאו לידיעתו בגין סגירת תיקי אתיקה.

16.5. עו"ד משה טייב נדרש להעיד לא רק על כיצד נסגר תיק אתיקה כנגדו לאחר הבחירות אלא גם על עצם היותה של התביעה תביעת השתקה; כאמור, בהתחשב בפרסום של טייב ברשת החברתית כי לא נכח בהצבעה על הגשת תביעה כנגד הנתבעת, ומנגד הצגת הפרוטוקול כאילו נכח, יש פסול.

16.6. עו"ד שלומי וינברג נדרש להעיד שכן הוא אחד מאלו שהיו מקורבים לצלחת וקיבלו תפקידים בלשכה (ראה סעיף 103 לכתב ההגנה המציג זאת כחלק מטענת ההגנה) כיושב ראש ועדה לתלונות שווא, ולאחר מכן העברתו מתפקיד זה.

16.7. לגבי הגב' נורית קנר יהב (סעיף 45 לתשובה); הרי שזו נתנה תצהיר בהליך, וכמי שנתנה תצהיר יש לנתבעת את הזכות לחקרה. כזכור, זוהי תקנה 246: "בעל הדין שכנגד רשאי להתנגד להבאת הראיה מטעם שבדין, ואם הובאה הראיה בדרך של עדות, בעל-פה או בתצהיר, רשאי הוא גם לדרוש חקירת העד, והכל בין אם עשה כן בשעת הבאת הראיה בהליך הביניים ובין אם לאו". הנתבעת מעוניינת להזים את שנאמר בתצהירה, ולצורך כך יש לחקרה. לחלופין, ניתן להסתפק בהודעת התובעים כי הם לא עומדים על האמור בתצהירה וכי הם מוותרים עליו.

17. בכל הנוגע לפרסום הנתבעת בנושא הביטוח, מתנגדים התובעים להבאת רוב העדים מסיבותיהם; אולם, ברור כי סיבות אלו נועדו להסתיר מבית המשפט את האמת. התנגדותם של התובעים לעדותה של רבקה ידלין (סעיף 52) באה מתוך טענה כי לידלין אין ידיעה אישית לגבי סיוס ההתקשרות עם חברת מגדל וההתקשרות עם חברת מנורה. אלא שההפך הוא הנכון; הגב' ידלין סיימה העסקתה בתובעת בגלל עניין זה. ככל שהגב' ידלין תגיע להעיד, יהיה ברור מדוע התובעים מתנגדים לעדותה. הנתבעת לא מנחשת, אלא יודעת על כך.

18. בכל הנוגע לעדים שהתובעים טוענים שנדרשים להוכחת כוחנות התובע; דומה שהתובעים שכחו כי גם דעות מבוססות על מעשים ומקרים. הנתבעת כתבה את דעתה לאחר שצפתה במעשים רבים של התובע, ומבקשת לזמן עדים כדי להוכיח את הגנת אמת הפרסום אותה טענה בכתב ההגנה לצד הגנת תום הלב. התובעים שוב, בדיוק כמו בקדם המשפט, מבקשים להסתמך על אמירה אחת של הנתבעת אשר מוצאת מהקשרה, ועושים זאת בכוונה כדי להטעות את בית המשפט. לא מדובר בראיות שמובאות לאחר מעשה או דיג ראיות, הנתבעת מביאה ראיות ספציפיות וקונקרטיות שהיא מודעת לקיומם המוכיחות את ההתנהלות הכוחנית של התובע, הן במינוי שופטים והן בחלוקת תארים.

19. בכל הנוגע לבעלי תפקידים בלשכה, התובעים טוענים כי הנתבעת לא הציגה ראשית ראיה לחלוקת התפקידים לאותם אנשים עקב קרבתם ודי בכך כדי לדחות הבקשה (סעיף 69). אולם לא כך הדבר.

19.1. עו"ד **אבי חימי** נדרש אך ורק כיוון לעדות על קבלת את התפקיד של ממונה על מחוז מרכז ללא בחירות ובהוראת התובע, כאשר מנגד תרם לקמפיין הבחירות של התובע. אין כל שאלה אחרת הנוגעת אליו, ואף לא מועמדותו לראשות הלשכה רלוונטית. יתר על כן, ככל שעו"ד חימי אכן יהא ראש הלשכה במעמד דיון ההוכחות הרי שעדותו תגדל ברלוונטיות שכן הוא מייצג את התובעת ויכול לשום על האם נגרם כלל נזק מפרסומיה של הנתבעת.

19.2. עו"ד **וינברג** נדרש כאמור בסעיף --

19.3. עו"ד **עוז סיני ארניה** נדרשת כאמור בסעיף --,

19.4. עורכי הדין **אמיר עמר ורם ז'אן** נדרשים שכן תרמו לתובע בקמפיין הבחירות, קיבלו בוררויות ותפקידים בלשכה. אלו לא ספקולציות, אלא אמירות קונקרטיות על מעשים קונקרטיים. התנהלות כוחנית של התובע, חלוקת תפקידים למקורבים ותארים בגלל קרבה ותו לאו.

19.5. עו"ד **מורן סמון** נדרשת מסיבות שפורטו: היא לא רק שהיתה חלק מהועדה לתלונות שווא שהקימה התובעת, אלא גם טענה לפחות לגבי אחת אחרת (עו"ד עוז-סיני) כי זו קיבלה את תפקידה בגלל קרבתה לתובע.

20. אשר על כן, יתבקש בית המשפט לקבל הבקשה ולהורות על הזמנת העדים. כאמור בבקשה, הנתבעת נכונה להפקיד ערובה הולמת להבטחת הוצאותיהם של העדים.

היום, 02 יוני 2019

יהונתן י. קלינגר, עו"ד